

नन्वचिरात्पत्याहरिष्यामः किंशोकेनेत्यत्रतत्रैवविघ्नचितयादुःखमित्याह ॥ नमेइति ॥ प्रिया दूरेस्थितेति मेदुःखं नास्ति स्त्रीधर्मदिवसवत् ॥ तथाहतेत्यपि नदुःखं प्र
बलदुष्कर्मवशंप्राप्तत्वात् अपितु अस्यावयः प्राणावस्थितिकालोतिवर्तते मासमात्रंजीवनमित्युक्तेः तत्रापि बहुदिवसात्ययात् ॥ यद्वा वयोयौवनमितिप्राकृतवद्वादः
॥५॥ यतोयस्यांदिशि कांता तद्विदिशि वाहि गच्छ तत्रस्थितां तांस्पृष्ट्वा मामपिस्पृश ॥ किमेतावतातवेत्यत्राह ॥ त्वयीति ॥ कांतास्पर्शवनित्वयि मेगात्रसंस्पर्शोनिदाघत
मदृष्टेश्चंद्रेसमागमोयथाऽखिलदृष्टितापशामकएवंत्वत्स्पर्शोंगात्रीयाखिलतापशामकइत्यर्थः ॥ निदर्शनाच्चालंकारः ॥६॥ अथ हेत्वंतरेणशोकः ॥ तन्मेइति ॥ ह्रियमाणासा

नमेदुःखंप्रियादूरेनमेदुःखंहतेतिच ॥ एतदेवानुशोचामिवयोस्यात्यतिवर्तते ॥५॥ वाहिवातयतःकांतातांस्पृष्ट्वा मामपिस्पृश ॥ त्व
यिमेगात्रसंस्पर्शश्चंद्रेदृष्टिसमागमः ॥६॥ तन्मेदहतिगात्राणिविषंपीतमिवाशये ॥ हानाथेतिप्रियासामां ह्रियमाणा यदब्रवीत् ॥७॥
तद्वियोगेधनवतातच्चिंताविमलार्चिषा ॥ रात्रिदिवंशरीरंमेदह्यतेमदनाग्निना ॥ ८ ॥ अवगाढ्यार्णवंस्वप्स्येसौमित्रेभवताविना ॥ ए
वंचप्रज्वलन्कामोनमांसुप्तंजलेदहेत् ॥९॥ बहेतत्कामयानस्यशक्यमेतेनजीवितुं ॥ यदहंसाचवामोरुहरेकांधरणिमाश्रितौ ॥ १० ॥
केदारस्येवकेदारःसोदकस्यनिरुदकः ॥ उपस्नेहेनजीवामिजीवन्तींयच्छृणोमितां ॥ ११ ॥ कदानुखलुसुश्रोणींशतपत्रायतेक्षणां ॥
विजित्यशत्रून्द्रक्ष्यामिसीतांस्फीतामिवश्रियं ॥ १२ ॥ हानाथेतियदब्रवीत् तदेवअनुमानेन मेआशयेचित्तेस्थितमितिशेषः ॥ पीतंविषमिवमेगात्रा
णि दहति ॥७॥ रात्रिदिवमितिनिपातः ॥८॥ सौमित्रेत्वमत्रैवतिष्ठेतिशेषः ॥ भवताविनाहमेकएवार्णवमवगाह्यस्वप्स्ये ॥ एवंसति प्रज्वलन्कामोजलेसुप्तं नंदहेत् ॥ जलस्याग्नि
विरोधित्वात् मनोमूलकामस्य सुप्तोमनउपरमेणोपरमाच्चेतिभावः ॥ भवताविनेत्युक्तिरेकाकित्वेननिद्राप्राप्त्यै ॥९॥ यद्यस्मात् अहं साच वामोरुहरेकांधरणिमाश्रितौ ॥ एतत्काम
यमानस्यबहु ॥ एतेनजीवितुंशक्यं कामुकएकशय्यासनेनयथाजीवति तथाएतेनापिजीवितुंशक्यं एकभूलोकस्थत्वेनलाभसंभवसत्वादितिभावः ॥१०॥ यथासोदकस्यकेदा
रस्योपस्नेहेनसंबन्धेन निरुदकोपि केदारस्तत्स्थंधान्यंजीवति नशुष्यति तद्वत्तस्याः जीवनवार्ताश्रवणेनाहमपिजीवामि ॥११॥ स्फीतांश्रियमिव समृद्धां राज्यलक्ष्मीमिव ॥१२॥